El Garraf: de la Mediterrània al Tibet

Curiosament desconegut per molta gent donada la seva proximitat a Barcelona, el **Garraf** es zona de avencs i margallons on la roca calcària ha creat un paisatge exòtic, ric en formes càrstiques i amb una vegetació pròpia la més coneguda de les quals es el margalló.

9 de novembre

Ens varem trobar la nit del dia 9 a l'aparcament de la estació del tren del poble del Garraf. Hi va haver dificultats per trobar un aparcament adient, ja que per una banda la sortida era a un parc natural on és prohibida l'acampada i per altre l'ajuntament de Sitges tampoc ho autoritza normalment però les negociacions amb el representant de l'alcaldia de Sitges al poble del Garraf, Sr. Lluis Adruer van anar prou bé i ens va autoritzar la pernocta a la plaça. Alguns de nosaltres varem dormir tranquils, altres, els que estaven més a prop de l'estació van ser informats durant tota la nit dels canvis en els horaris dels trens. Per què després diguin que Renfe no informa adequadament!.

10 de novembre

Després d'una passejada per la bonica platja i vistes las seves famoses "casetes", sobre les 10,30 començarem a pujar cap el parc per una carretera estreta però amb unes vistes extraordinàries sobre el mar.

A les 11 varem veure un audiovisual a La Pleta (Centre d'informació del Parc) i tot seguit, guiats per la Marina varem començar la pujada a La Morella, el cim mes alt del massís. Gràcies a les seves explicacions és va poder entendre millor la curiosa flora i geologia de la zona.

Després de dinar i fer el cafetó a l'aparcament i de superar la petita dificultat de quedar-hi tancats, és va iniciar la pujada al Palau de Plana Novella.

El Palau Plana Novella és un edifici insòlit en el paisatge del Garraf, va ser en el seu inici una estranya barreja entre colònia agrària i falansteri utopista que amb un estil modernista i romàntic forma un conjunt de edificacions i jardins molt diverses. A més des de fa uns anys s'ha convertit en un monestir budista amb una gran activitat tant espiritual com cultural.
La segona nit teòricament teníem que tenir la mateixa dificultat d'aparcament però en aquest cas pagant Buda canta, amb 25 euros per auto tot solucionat. La tarda de dissabte la varem dedicar a aprendre que un chai no es un xai i a començar a gaudir dels atractius i la tranquil•litat del lloc.

11 de novembre

El diumenge al matí després d'una visita al museu que agermana el seu recinte modernista amb el budisme tibetà varem tenir una hora d'iniciació al tai chi i la meditació els adults i encara que ningú va veure la llum va ser una experiència interessant i relaxada. Els nens van pintar mandalas i sembla que també van quedar satisfets. Varem dinar tots junts al menjador del recinte amb la comunitat abans de donar per acabada la sortida.